

5. Шибасва Л.Л. Деякі особливості міжнародно-правової охорони права інтелектуальної власності. *Форум права*. 2016. № 3. С. 277–282.

6. Пильгун Н.В., Черкавська Н.Р. Особливості правового захисту міжнародних авторських прав. *Часопис Національного університету «Острозька академія»*. Серія «Право». 2018. № 1(17). С. 1–14.

7. Міжнародне приватне право : підруч. для студ. юрид. вищ. навч. закл. / В.А. Бігун, Є.М. Білоусов, І.М. Жуков ; за ред. проф. В.П. Жушмана та доц. І.А. Шуміло. Харків : Право, 2015. 320 с.

8. Цибульов П.М. Основи інтелектуальної власності / Навчальний посібник. Київ : «Інститут інтелектуальної власності і права», 2003. 172 с.

9. Лекція 10. Міжнародна охорона авторських та суміжних прав. URL: http://studme.com.ua/mezhunarnodnaya_ohrana_avtorskih_prav.html

Неверова С.А.

магістр 1 року навчання;

Єфремова К.В.

*кандидат юридичних наук, старший науковий співробітник,
Національний юридичний університет імені Ярослава Мудрого*

РОЛЬ «ЖИВИХ ПОДАРУНКІВ» В ДИПЛОМАТІЇ КИТАЮ

Ще здавна дипломатія була обов'язковим інструментом у розвитку міждержавних відносин задля співробітництва та вирішення конфліктів. Публічна дипломатія, як складова дипломатії, відіграє важливу роль у створенні позитивного іміджу, отриманні підтримки та схваленні з боку громадськості на міжнародній арені будь-якої держави. Для поширення своїх добрих намірів та укріплення зв'язків деякі країни роблять подарунок іншій державі у вигляді характерної для держави-дарувальника тварини.

Така практика отримала назву «animal diplomacy» та має декілька характерних вимог: візуальна ідентичність та місце походження тварини. Те, як виглядає тварина та які має властивості асоціюється із самою державою, її поглядами і намірами. Місце походження вказує саме на певну країну та її унікальність. Зазвичай дарують тварин, які найбільше асоціюються із країною: Індія-слони; Австралія-качконоси, коали.

Однією із таких країн є Китай, який проводить дуже активну «панда-дипломатію» протягом багатьох десятиліть.

Хронологічно розвиток «панда-дипломатії» можна поділити на 3 етапи:

1. 1950–1982 рр. У цей період Китай почав дарувати панд для створення стратегічних союзів з іншими державами. Після підписання Радянсько-китайського договору про дружбу, союз і взаємну допомогу 1950 р., на знак дружби та доброї волі Китай подарував першу панду СРСР, а згодом у 1957 р. ще одну для створення пари. З метою зміцнення своїх зв'язків із іншими впливовими країнами такі подарунки згодом отримали Японія, Північна Корея та США.

А вже у 1973 р. Конвенцією «Про міжнародну торгівлю видами дикої фауни і флори, що перебувають під загрозою зникнення» було передбачено, що передача панд може бути здійснена тільки в тому випадку, якщо «сторони задоволені умовами передачі і переконані, що це призведе до позитивного впливу на збереження виду» [1], тому з 1982 КНР офіційно припинила практику дарування панд.

2. 1982–1994 рр. Оскільки панди вже були занесені до категорії тварин на межі зникнення, Китай вирішив змінити свою політику дарування панд на їх оренду: панди надавалися у довгострокову оренду до зоопарків інших держав, а Китай ще отримував за це визначену винагороду. Цей період послуговував як і покращенням дипломатичних відносин (завдяки службовим поїздкам працівників китайських зоопарків в інші країни для обміну досвідом), так і збільшенням прибутків (оренда панди за 1 рік могла сягати 1 млн. дол.).

3. 1994 – дотепер. Проблема зникнення панд об'єднала усі держави, які були пов'язані із цими тваринами. У вересні 2007 р. Державне управління лісового господарства КНР на прес-конференції офіційно заявило про те, що Китай буде діяти за новою моделлю проведення «панда-дипломатії», що являє собою спільні дослідження [2]. Ці дослідження виражаються, по-перше, у тісному співробітництві з зоопарками держав та схиленні громадськості до позитивного ставлення до Китаю, а, по-друге, створенні іміджу держави на міжнародній арені, що піклується долею тварин на межі зникнення.

На думку китайського вченого Ш. Ван, роль китайської «панда-дипломатії» полягає в наступному: 1) сприяє створенню мирного міжнародного іміджу Китаю; 2) допомагає проведенню масштабного поширення панди; 3) сприяє співробітництву між Китаєм і міжнародними організаціями [3, с. 22].

У сучасних орендних угодах простежуються дві закономірності: в них беруть участь, по-перше, сусідні азійські країни, з якими Китай підписав Угоду про вільну торгівлю, а по-друге, – країни-постачальники природних ресурсів і передових технологій. В цьому сенсі показовий випадок із Канадою, чиї спроби отримати панд довгий час були безуспішними. Пекін закономірно відмовляв в позиції панди під час охолодження відносин між країнами в 2006 р., що супроводжувалося звинуваченнями Китаю в комерційному шпигунстві та критикою ситуації щодо порушення прав людини. Згодом Канада змінила політичний курс, визнавши примат торгових відносин, у результаті чого підписання договору оренди панд було проведено паралельно з великим портфелем довгострокових контрактів для постачання в КНР оксиду урану до 2025 р., нафтопродуктів та інших продуктів [4, с. 71].

Як інструмент публічної дипломатії, «панда-дипломатія» ефективно залучає громадськість та транслює необхідний образ, який відповідає цілям політики Китаю. Ця держава позиціює себе як стабільного, надійного та відповідального економічного партнера, відповідального члена міжнародної спільноти та країна із багатою, насиченою культурою.

Такий щедрий жест вирішує ці цілі в першу чергу, висловлюючи китайську доброзичливість та прагнення до співпраці у політичних та економічних питаннях. Він заохочує країни, які поважають китайську політику, укладати угоди, та країни, які не є прихильниками, переглянути свої позиції. Панда виступає як символ довіри та підтримки, закріплюючи позитивні стосунки.

Останнім часом в мережі Інтернет також стали з'являтися публікації, що містять зображення панди. Контент-аналіз показав, що метою постів було «поліпшення китайсько-іноземних відносин», «просування китайської культури, пам'яток або продуктів». Вчені встановили, що використання зображень панд в соціальних мережах є досить політизованою практикою: образи панд використовуються для прихованого просування політики КНР. Тому панди виступають важливим ресурсом ще і цифрової дипломатії Пекіна [5, с. 19].

Таким чином, Китай організував свою публічну дипломатію навколо панд таким чином, щоб відповідати вимогам так званої «animal diplomacy». Завдяки привабливості, унікальності цієї тварини, така дипломатія є дуже ефективним стратегічним інструментом. Вона приваблює іноземну громадськість та створює інтерес до Китаю як економічного партнера, його культури, а також стимулює двостороннє співробітництво щодо важливих політичних питань.

Список використаних джерел:

1. Конвенція про міжнародну торгівлю видами дикої фауни і флори, які перебувають під загрозою зникнення 1973 року. URL: https://zakon.rada.gov.ua/laws/show/995_129 (дата звернення: 23.11.2020).
2. Объявление о проведении совместных исследований с другими странами. Официальный сайт Государственного управления лесного хозяйства КНР. URL: <http://www.forestry.gov.cn/main/2429/20180910/144321302581826.html> (дата звернення: 23.11.2020).
3. Ван Ш. Активное использование роли «панда-дипломатии» в улучшении мирного имиджа Китая. *Публичная дипломатия*. 2016. № 2. С. 20–24.
4. Hartig, F. Panda Diplomacy: The Cutest Part of China's Public Diplomacy. *The Hague Journal of Diplomacy*. 2013. № 8(1), 49–78. doi: 10.1163/1871191x12341245
5. Huang, Z.A., & Wang, R. (2020). «Panda engagement» in China's digital public diplomacy. *Asian Journal of Communication*. 2020. P. 1–23. doi: 10.1080/01292986.2020.1725075

Обідник І.І.

студентка,

Науковий керівник: Галан В.О.

доцент,

Інститут прокуратури та кримінальної юстиції

Національного юридичного університету імені Ярослава Мудрого

ДЕЯКІ АСПЕКТИ ДІЯЛЬНОСТІ ООН У СФЕРІ ЗАБЕЗПЕЧЕННЯ ГЕНДЕРНОЇ РІВНОСТІ

Часто права жінок на, здавалося б, банальні речі обмежуються, а тому постає питання про необхідність зміни ціннісних орієнтирів людства та привернення уваги до проблем гендерної рівності. Значний внесок у діяльності щодо забезпечення рівних прав жінок належить Організації об'єднаних Націй, що має на меті поступове створення гендерно-рівного світу, в якому жінка матиме можливість реалізувати усі свої мрії та прагнення, світ, в якому до жінки будуть ставитися з повагою, як до рівної.

Як слушно стверджує О.А. Мірошніченко, неприпустимо сприймати за рівність однаковість, оскільки гендерні ролі не однакові за соціальним